

Covid pohledem hrobníka: Náзор, jaký dnes neslyšíte. Lidé se bojí smrti, tedy neznámého. Pohřbívá se jako obvykle. Babišovský zmetek...

- CZ24 News | 2. ledna 2021

ČESKO: Nemoc covid má výborné „píár“, ale co třeba tuberkulóza? Na pražských Olšanech se pohřbívá skoro stejně jako dříve. To nám řekl bývalý nejznámější hrobník v republice David Stejskal. Své oblíbené řemeslo opustil, když bylo zřejmé, že bude schválena novela zákona o pohřebnictví, kterou prosadila „Jája“, tedy Karla Šlechtová. Babišovská totalita prý tehdy vyprdlala další zmetek.

„Díky mé bývalé profesi vím, že lidé se bojí smrti, protože je to něco neznámého. Nyní někdo potřeboval utlumit světovou ekonomiku – a udělal to dobře. Nepoužil rakovinu, tuberkulózu nebo ebolu, protože jsou vyčpělé, protože je lidé už znají. A tak se dostal do světa nový koronavirus SARS-CoV-2, což zní jako ze seriálu Star Trek. A lidé se bojí,“ říká bývalý hrobník David Stejskal. Jak vnímá současnost, proč pověsil hrobničinu na hřebík a co dnes dělá? To se dočtete dále.

Rychlokvašky a česká tradice

Podle Stejskala – který v roce 2010 spoluzakládal Cech hrobnický a byl autorizovanou osobou, která mohla zkoušet nové zájemce o tuto profesi – není třeba šířit paniku, ale je třeba nalít si čistého vína. Na nářky pohřebních služeb, že mrtvých přibývá, je nedostatek rakví, chladících kapacit a

krematoria jsou zahlcena, odpovídá jasně:

„Někteří lidé jsou schopni říct cokoli, aby byli zajímaví. Nedávno mi volala kamarádka, která šéfuje Olšanským hřbitovům, největšímu pohřebišti v Česku. Zhruba padesát hektarů. Říkala, že se pohřbívá jako obvykle. Plus minus jako v minulých letech.“

V Česku je prý pohřebních služeb nadbytek: „Před lety bylo v Česku kolem 450 pohřebních služeb. O sto víc, než by stát s deseti miliony obyvatel potřeboval. Říkalo se, že se rvou o mrtvolky, a že je ‚přepohřebkováno‘, protože jde o ukrutný byznys.“

V roce 2020, podle něj, některé kraje „daly certifikáty některým ‚pohřebkám‘ na to, aby pohřbívaly lidi s nemocí covid-19. Jinde se to dělalo jinak. Klasická česká tradice, kdy pravá ruka neví, co dělá levá,“ dodává.

Stejskal sepsal s kolektivem autorů knihu *Pohřbívání a hřbitovy*, která vyšla v roce 2011. „V této unikátní knize, první svého druhu v EU, je téma pohřbívání pojednáno ve vyčerpávající šíři,“ píše se o ní.

A hlavní autor říká: „Primárka mikrobiologie a ATB centra Všeobecné fakultní nemocnice v Praze Václava Adámková, spoluautorka knihy, veřejně vystoupila a řekla, že nechápe, proč má covid takové 'píár', když se třeba tuberkulózou v roce 2018 nakazilo ve světě deset milionů lidí a milion a půl na ní zemřelo. O tom se ale nemluví. Podle odborných textů o žádnou epidemii či pandemii koronaviru nejde. Moc se to zneužívá.“

A co si Stejskal myslí o vakcínách proti nemoci covid-19, kterými by se měl celý národ nechat očkovat?

„Pokud použiju zdravý selský rozum, tak je podivné, že po vypuknutí první vlny pseudopandemie byla v řádech několika měsíců vyvinuta funkční, odzkoušená a schválená vakcína. Vždyť farmaceutickému průmyslu tohle vždy trvá roky. Buď nám lžou, anebo s tím někdo dopředu počítal. Nejsem imunolog, ale jsem logicky myslící člověk. Ostatně dnes je na internetu imunologů jako hub po dešti,“ dodává.

Blbý zákon a bagrista

Ostatně Stejskal byl vždy propagátorem hrobnictví jako důležitého a úctyhodného řemesla: „Hrobník byl několik set let zpátky docela významným členem společnosti. Bylo úplně jedno, jestli byl až do Tolerančního patentu vydaného rakouským Josefem II. zaměstnancem církve, anebo potom města. Zhatili to za těch čtyřicet let komunisté, takže jsem se pak domníval, že by nebylo špatné, dát tomu řemeslu původní glanc. A to jsem se dost přepočítal.“

Když přišla na Ministerstvo pro místní rozvoj Karla Šlechtová, tak se prý jeho veškeré snahy obrátily v prach: „Karlička Šlechtová, průměrně hloupá ministryně se svými ještě hloupějšími nohsledy, se chtěla zviditelnit právě ohledně novely zákona o pohřebnictví. A bylo to jen ‚já, já, já to udělám‘. My jsme jí říkali Jája. A Jája navrhla zákon. Já ho četl v návrhu, připomínkoval, byl několikrát v Poslanecké sněmovně, ale nebylo mi nasloucháno. Souviselo to s aférou v Horažďovicích.“

Šlo o kauzu, o které psal Klatovský deník ke konci roku 2016 takto: „Mrtví poházení na chodbě horažďovické smuteční síně, z nichž někteří se rozkládali, vydání urny s cizím popelem, podivné kšeftování s rakvemi – nic z toho není podle policie důvod, proč postavit před soud majitele strakonické pohřební služby Karla Hoška, který provozoval smuteční síň v Horažďovicích. Právě tam odhalila kontrola velmi nestandardní zacházení s těly.“

Proti novele zákona Stejskal bouřil na TV Barrandov. Tam řekl, že když se novela schválí, tak končí, protože vše, co doposud dělal, ztrácí smysl. Už dlouho dopředu se ale vědělo, že novela schválena bude. Nabyla účinnosti na konci roku 2017.

„Díky tomu zákonu se vrátilo hrobnictví jako řemeslo do stadia, v němž je hrobník poskok typu ‚vyházej jámu, zaházej jámu‘. Vše ostatní bylo dáno pohřebním službám. Pohřbívání, spouštění rakve, exhumace, otevírání hrobek a tak dále. Takže kterákoliv pohřební služba si může na kterémkoliv hřbitově řídit jako černá ruka. Vlastně vzali obcím kontrolu nad svým majetkem. V novém zákonu je tolik nesmyslů, že je nedokážu nyní všechny vyjmenovat. Jezdil jsem do Poslanecké sněmovny, a nic. Kritizovat ministryni ANO nešlo. Babišovská totalita vyprdla další zmetek,“ podotýká Stejskal.

A nakonec muž, který se kdysi staral o čtyři hřbitovy a dnes pracuje jako bagrista u stavební firmy, dodává: „Cením si svého klidu a čisté hlavy. Takhle slezu z výšky svého 20tunového otočného bagru, nastoupím do auta, odjedu domů a mám čistou hlavu. Druhý den dělám to, co mi řekne stavbyvedoucí. A už nic neřeším. Sice mě to štve, protože hrobařina byla mým životem, ale nedá se nic dělat.“

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>